

Bao Giờ Tôi Làm Được Cho Đà Lạt Bài Thơ

Bao giờ tôi làm được cho Đà Lạt bài thơ? Cho em tóc như tơ sương mờ mờ rừng núi?

Bao giờ, tôi cứ hỏi sao lòng tôi nhớ về...em cái thuở tóc thề, em năm mười bảy nhỉ?

Bao giờ tôi từ Mỹ, trở về đêm ngắm trăng...tôi thấy em đi ngang áo lụa vàng thơm ngát?

Mây và sương Đà Lạt...ai nhớ và ai quên? Tôi thì rất nhớ em và...tôi yêu Tổ Quốc!

Ba mươi lăm năm bỏ nước, tôi không bỏ quê nhà. Chỉ là chuyển đi xa...Trời ơi xa hun hút!

Em đang ngồi chải tóc, chải mù sương, phải không? Nhiều năm ở trên rừng, tôi cũng hay hỏi thế!

Đà Lạt, tôi hồi trẻ, rồi tôi mất thời gian. Không là mây lang thang, tôi thành mưa nước mắt...

Tôi quên thuở tù ngục. Tôi chỉ nhớ yêu thương! Biết mình có Quê Hương. Biết mình buồn, buồn lắm!

Trái tim tôi ai cắn mà máu rỉ thành thơ...Tôi viết bao nhiêu tờ giấy Hoa Tiên ném biển?

Đà Lạt chim én liệng trên tóc em là mây...Nhớ em quá bàn tay phấn thông vàng vương vấn...

Nhớ em quá ngày nắng nắng hồng như hoa hương...

*

Câu đó đủ Yêu Thương chưa Bài Thơ Đà Lạt? Nhớ em cả bóng mát cây khuyh điệp trường xưa...

Trần Vấn Lệ